

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio XX. Ascensio D. N. J. C. Descensus Ascensus, & Ascensus
Descensus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO XX.

Festum Ascensionis D. N. J. C.

Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes caelos. Ephes. 4.

Descensus Ascensus,

&

Ascensus Descensus.

Ulla passio est, quae mortales animos acrius titillet, quam gloria ac honorifici nominis Ambitio AA. Humi repimus omnes, & sursum tendimus omnes. Omnes in altum scandere allaboramus. Ab utero materno primas aucupamur. Necdum ovīs exclusi cum Jacobo & Esau (1) de primatu contendimus, de primogenitura, de principatu luctamur. Eo ventum est hoc avō, prout sua in Navicula Argentoratensis Ecclesiastes Kaisersbergius (2) deplorat, ut etiam vix ritē prognatis mitrati honores obrudantur; ita pluries in cunis vagientibus pullis tritum illud occinitur: *Vix episcopati? vix mitrari?* Vixit nobilis iste Veritatis Praeco in Navicula priori seculo annis circiter 40. ante Argentoratensium à vera fide execrabilem apostasiam. Senecā teste (3) natura omnibus animalibus certum quendam spiritum infudit, quibusdam efferum & ferocem, ut tigribus & leonibus: aliis subdolum ut vulpibus & catis: aliis obsequiosum ut canibus: aliis pavidum ut leporibus ac cervis: aliis edacem & voracem ut lupis & ursis: aliis luridum & lutulentum ut porcis: aliis salacem & procacem ut foetentibus hircis &c. nobis verò qui homines sumus, indidit gloriosum & excelsum spiritum, quo instigante, ad ea quae alta, quae magna & honorifica sunt, spiremus omnes. Omnes adeo illud Caroli V. Symbolum sibi vendicant, clamantque, *plus ultra, plus ultra.* Civem qui egit hactenus, nunc ambit Senatum; Senator consulatum prensat; consultissimus in foro fieri ardet Consiliarius principum; curis & curiae admotus ad usque secreti consilii adyta grassatur; Gregarius miles per mille pericula vitae impigrè superata, fieri studet

(1) Gen. 25.
(2) Kaisersberg in Navicula feule.
(3) Senec. ad Lucil. A. Omnes Spiritu agimur sublimi, plus ultra cluante.

signifer, tribunus, centurio, chiliarcha. Qui nobilibus ceris conspicua aula caput inferuit, novis ocuis titulis inhiat Equitis aurati, Baronis, Comitis &c. plus ultra in gloriam quocunque modo, per pappum, per mammonam, per aliorum funera grassabundus thrafo. In nemo sorte sua contentus vivit hodie, quin potius omnium hoc fridum est, ut affurgant, ut emineant, ut in alta luctentur, ovans ac latantes, in titulos crescere posse novos, digitò signati, & acies, hic est &c. Hic mundi currentis stylus est, & tota politia, am in crumenam ubertim ludere, ac seu fas fuerit seu nefas, alere

(4) Salust. in Catil.

(5) Prosper l. 3. de vit. Contempl. c. 4.

(6) Cypr. Serm. de Jejun. & reat. sub finem.

B. Etiam illi, qui omnem gloriam visunt conculcare.

(7) Salvian. l. 3. de Gubern.

(8) S. Bern. homil. 3. super Misus est.

dere velle. Salustio Authore (4) gloriam & honorem etiam rudes appetunt & ignavi; his autem cum bonæ artes sursum avolandi delicias dolis ut plurimum & fallaciis sursum contendunt. Id hic loci doledum, tantæ Ambitionis luem in ipsum quoque Sanctuarium grassat. Ejulat magnus ille Augustini Discipulus Prosper (5) quacunque via ad sacras Dignitates contendit, quibus splendor concilietur. Ingemit Cypr. Sanctum, Petros donis suis aggrediatur, & emere ardeat præminentem gloriam, per quam plura lucretur, quæ tamen *negotia* vocat *diabolica*, & ipsos negotiatores, qui hæc commercia vel exercent, vel exerceri patiuntur, *diabolicos negotiatores*, satanizantes propolas Reipublicæ simul & profanæ summè perniciosos; sic enim sæpè accidit, ut rudes pseudopolitici, pepones illiterati, pulte non pulpito digni, scientibus virtutibus vacui palpones, in Sanctuarium irrepant. Viderint quibus modis suam hodie Simoniam coram Deo defendant, qui juxta illud, *ut des*, annuam votatoribus pensionem condicunt, ut mitram illam faciant juris. Alia olim judicia hos in *Simones* justus ille & omnium Judex renum ac cordium scrutator Deus fulminabit. Juxta Salvianum (7) etiam illi, quorum gloria in gloriæ contemptu sita est, ipso & flatu ipso ex habitu, qui demissionem spirat & mortificationem, ambitionis ramusculos captant, & nescio quam nominis sui magnificentiam venantur, suæ, non divinæ gloriæ Pharisei aucupes. Tangit hoc etiam crius more suo Bernardus his (8) verbis: *Video & doleo, post præteritum culti pompam nonnullos in humilitatis schola plus superbiam addiscere, saltem ac humili magisterio Christi gravius insolescere, plus impatientes in deserto fieri quam essent in seculo, quodque magis perversum est, in domo Dei non patiuntur se haberi contemptui, qui in sua non nisi contemptibiles haberi poterant, ut, quia sc. ubi à pluribus præeminentiæ appetuntur, ipsi locum habere non meruerunt, saltem ibi honorabiles esse videantur, ubi ab omnibus bonis*

honores conculcantur. O quam multa paucis complectitur sancta Veritatis præco Bernardus: usque adeo nullus est, quem non ambitio infestat. *Cupidi sumus omnes ascensionis, exaltationem concupiscimus omnes.* Verba iterum sunt Bernardi, quibus omnes involvit. Sed utinam omnes ritè intelligerent, quibus modis alti vertices attingantur! Errant & toto cælo aberrant, qui per Simoniam, per virtutis turpissimos abusus, per alterius moralem sepulturam ad quamcunque præminentiam eluctantur. His fidentes dixerim: *Hec via quam vadis, via pessima, plenaque cladis.* Alia quærenda est, quæ sine ullius damno aut præcipitio fursum ducat gloriæ candidatos. Hem novam eamque certam hac festa Luce digitò signat Paulus: *Qui descendit, ipse est, qui ascendit super omnes cælos.* Solus nempe descensus ascensum, & solus ascensus descensum promovet; quod licet nonnullis esse credatur paradoxum, faciam tamen, ut firmam fidem impertiant docenti.

Descensus juvat ascensum. Sit hominis animus ritè ac seriò demissus, hõc ipsò mediò ad omne honoris fastigium aptissimus reddetur. Ut ascendas descendes. Magnus esse vis à minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis, de fundamento prius cogita humilitatis, verba sunt Africani Præfulis. Adhuc tamen clarius nostram ad mentem Bernardus (9) perorat: *Descende, ut ascendas; humiliare ut exalteris; hæc enim ad sublimitatem illam via est & non alia; aliter qui vadit, cadit.* Hem, quâ viâ fursum ad gloriam eluctari valeat ambitio. Veri nominis via humilitas est, aliam si vadis, cadis, quia omnis alia præter hanc spuria est, & ducit ad ruinam, ut infra dicitur. Hanc voce sua & facto palàm omnibus hodie Servator inculcavit, de quo pridem Paulus edixit: *Qui descendit ipse est & qui ascendit super omnes cælos,* quasi diceret: ideò Christus Rex Gloriæ cælos conscendit gloriosus, quia multò ante infra omnem terram descendit, nunquam ad tantos gloriæ apices ascensurus nisi Majestatem suam ad tantam profunditatem sui que contemptum demississet. Christi Humilitas omnem superbiam triumphavit. Christi Demissio summos gloriæ triumphos promeruit. Christi Descensus via fuit regia ad Ascensum. Ideò summus evasit, quia fuit infimus. *Humiliavit semetipsum Dominus JESVS,* Pauli testes propter quod & Deus exaltavit (10) illum. Vultis autem ejus descensus simul & ascensus ex descensu factos agnoscere, numerabit eos à primo ad ultimum Gregorius M. (11) *De cælo venit in uterum Virginis* (prò quæ profunditas!) *De utero venit in præsepe* (prò casum altero mille gradibus altiore!) *at necdum finis. De præsepio venit in crucem.* An castus

C.

Modum
novum a-
scendendi
parit De-
scensus.
(9) Idem
Serm. 2. de
Ascens.

D.

Probat
exemplò
Christi.
(10) Phi-
lip. 2.
(11) S. Gre-
gor. M.
hom. 29.
in Evang.
dari

dari possit altior memoratō; reperit Christi Humilitas adhuc maiorem. *De Cruce venit in sepulchrum*, & ad infimas partes terræ, ad ima inferorum receptacula. Ohe! jam fatis est! surge tandem, & tantæ profunditati proportionatam gloriam capeffe. *De sepulchro, de limbo ruit in cœlum*. Sic multiplex descensus præsentem Ascensum peperit. At verò si placet, vita tota quam in terris vixit gloriosissimus Servator, laudatur, & patebit, quoties ille etiam in terris ad imum humilitatis gradum descendit, ocuis ipso è descensu gloriosè promotum esse ascensum ejus. Natus est in tenebris, Servator, cum nox in suo cursu esset, altissimum silentium tenerent omnia; sed ocuis nova luce trabens Sol, fugata nocte, se toti mundo spectabilem infudit. Severo, & Tulliano si credimus, centuplicati soles Romano Senatori ipsa nascens Dei Celebritate totum visum sunt horizontem coronare, qui noctem diem vertentes toti terrarum orbi ortæ Felicitatis Natalem mutis vocibus proclamaret. Nactus est Hospes divinus humum rigidam, factam lentam, scœnum, stipulam, sed mox in seipsam regressâ tanto Hospiti dignos protrusit liquores.

*Desudant oleum quercus, opobalsama rupes
Et pretiosa novo flumina rore fluunt.*

Reclinatus est in præsepio, quia non habuit locum in diversoriò; sed in templum fit ex antro, cœlum fit ex stabulo, ex caula fit aula, ex hac prodit ara ignoti Dei. Accinunt illicò Regi gloriæ cœlestes chorales, assistunt Summo Sacerdoti suo ex Judea per administratorios ipsius acciti pastores, de quibus Ambros. (12) dixit: *Pastores sunt sacerdotes* Adorant Regem Regum & Dominum, non fervorem sed dominorum mortali carne vestitum, humanâ simul & angelicâ Naturâ recens tantumculum obstupescente, quò Virgo generat Filium omnium Creatorum quò Genetrix nutrit Puellum omnium nutritorem.

- (12) S. Ambros. in Luc.
- (13) S. Bern. Serm. 3. de Circumcis.
- (14) Phil. 2.
- (15) S. Pet. Dam. Serm. 29.
- Post octo Soles Idem veluti latronis cauterio infigitur, prout dicitur in (13) Bern. & proprio sanguine innocens Agnus purpuratur, & circumcisus legi ultro subjectus, nullò piaculo contemnens, nullis legibus adstrictus Legislator, ubi multò pressius humiliatus est, quàm cum ante octiduum *Caro factus est*: tunc enim ut Paulus inquit (14) *exinanivit semetipsum, habitu inventus ut homo*, tunc vero etiam formam induit peccaminosi hominis. Tunc in exornatione *ita Sole*, ut Petrus inquit Dam. (15) *solaris umbra decem gradibus minor sit, paulò minoratus ab Angelis, & servi formam accipiens Deus*, tunc

tem gradibus dici debet retrorsum abiisse undens, quia etiam peccatoris imaginem assumpsit, in similitudinem carnis peccati. Sic depressum mox iterum videas sublimatum. Haussit ex hac sui demissione:

Nomen nobile, dulce, delicatum,
 Nomen thurilegos olens Sabæos,
 Quò nil gratius est, amceniusq;
 Quò nil fortius est, potentiusq;
 Quod si forte pio colatur ore,
 Mox Pæni reprimat jubas leonís,
 Mox seve tigridis domet furores,
 Sistat flumina fluminumq; cursus,
 Pennatos volucres regat per auram,
 Et sacra populante corda flammæ,
 In sacros animam resolvat ignes.
 Nomen nobile, dulce, delicatum,
 Quod cum siderea canunt in aula,
 Cælorum vigiles moventur ignes,
 Surgunt ætheris incola beati,
 surgunt sacciduo genuq; nixi,
 Nomen nobile, dulce consalutant.
 Ter fastigia montium supino,
 Nutant vertice Pindus, Æmus, Otbrís,
 Ter lætæ resonant ad astra valles,
 Cedunt nubila conciduntq; venti,
 Cedunt æquora, ridet alma tellus;
 Clametur stygias Nomen per umbras,
 It toto tremor insolens averno;
 Quassata horribili fragore ab imis
 Tristis concutitur domus cavernis.
 Nomen nobile, dulce, delicatum!

His Phæleuciis Divinum Nomen primi seculi celebrat & prædicat (16) (16) Imagi
 Imago Soc. Nomen omnium linguis declamandum, Nomen omnium
 calamis exarandum, Nomen omnium cordibus obsignandum. Ita ra
 ra humilitas, & depressio sui per Augustissimum Nomen JESU ad sum
 mos gloriæ apices sublimata est in Circumcisione.

Vix nató, vix Augustissimo Nomine donato Infante, furiis agitur
 purpuratus latro, coronatus furcifer Herodes, irâ succensus, invidia stimu
 latus,

latus, novi regis titulò efferatus, ad internecionem quaerit Deum Vire-
rem. Non domus ulla tuta est, non recessus, non angulus; matrum viscerum
ferrò rimatur; sed quem è medio tollere statuit Herodiana tyrannus, eorum
divinis honoribus prosequi visa est regia virtus. Ecce Magi ab Oriente
stellâ cœli linguâ in Judæam acciti, omnium Regum ac Subditorum no-
mine JESUM Regem Regum demissimè adorant, & munificè veneran-
tur. Fugit inde persequentem tyrannum Deus pedicularium caput ce-
li terraque Monarcha formidat; interim tamen divinissimo transi-
pilas peragranti exanimes plantæ, immanes trunci, alta ac ramosa
bores pronos vertices inclinant, suum Authorem venerantur; Ægypti
simulacra ultrò humi ruunt, & casu repentino veri Dei præsentia
reverentur.

Sed antè templum subiit Jerosolimitanum Deipara, quam
Sponso ac divinissimo infante suo se tam vasto itineri committeret,
ut quadraginta diebus à puerperio exactis macula expurgaretur, quam
nullam Virgo Mater contraxit, sed ut se ac Unigenitum suum Domum
sisteret, qui lytrum Redemptionis daturus esset pro toto mundo

(17) Rom. *am viventem, sanctam, Deo placentem*, ut Paulus (17) meminit, cuius Syn-
bolum esse debebat innocens columba. Poterat animus Virginis

(18) S. Bern. *dicere (verba recito S. Bern.) quid mihi opus est purificatione? (18) De*
de Purif. *templum (sine ulla lustratione) non ingrediar, quæ peperit Dominum tem-*
B. V. *pli? nil in partu meo purgandum est. Proles ista fons puritatis est, & purga-*
onem venit facere delictorum &c. His tamen insuper habitis omnibus

minibus superior infra omnes se demississime abjecit, & cui natura nullam
potuit legem dicere, se legi subjecit, quasi veteris noxæ labem commu-
xisset, ea puritate illustris, quæ major sub Deo nequit intelligi, Antistitum

(19) S. An- *(19) teste, lustranda templum petiit, tantam sc. demissionem à Filio*
selm. lib. *Mater edocta; sic enim porrò loquitur Bern. l. c. Tibi atq. opus non est*
de Conc. *ulla purgatione, ô Virgo, sed nunquid filio tuo opus fuit circumcisio? quæ*
Virg. *ergo inter mulieres tanquam una illarum licet, nec primam similem esse*
nec habere secundam; nam & filius tuus in numero stare voluit peccato-

rum &c. Cùm sc. ab omni lege immunis, carnis tamen suæ lætitudinem
subiret, se in speciem ac formam peccaminosi hominis erroris carnis
professus, cum tamen esset ipsa via, veritas, virtus, puritas, &c.

(20) Ans- *O humile spectaculum, exclamat (20) Ansbertus, quò non nisi pili ac lana-*
bert. Serm. *les letari probantur! stat hinc Virgo & Mater, non cuiuscumq. sed Dei filii*
de Purif. *pitur inde infantulus Virginis filius, cuius Divinitatem non capit Orbis. Ma-*
ter se hostiam Deo immolat pro filio, Filius se Patri offert victimam pro matre

do. Non potuit tanta humilitatis portentum sine novis miraculis exhiberi: Anna vidua prophetizat; Senex Simeon à Spiritu in templum trahitur, funditq; multò antè oracula, quam sacris stringat amplexibus Puellam, non visurum se mortem, donec videret Christum Domini; veri nominis Cygnus ætate ac innocentia candidus, cantator funeris ipse sui, corde magis quàm ulnis gestans totius universi Salvatorem, Lumen ad revelationem gentium, quod è Cælo doctus Senex detexit, & palam predicavit &c.

Tricenarius, ut Matthæus (21) perhibet, non dedignatus est cum ceteris ad baptismum venire, non jam mundari, sed mundare volens aquas, ut nobis æternæ salutis Lavacrum suo baptismò consecraret. Non potuit capere tam enormem humilitatis actum Joannes, quem tanquam baptismi ministrum elegit; hinc admirandus simul & venerandus dixit, quod Mater ejus multò antè Matri Numinis edixit: unde hoc mihi, ut veniat tanta Majestas ad me? mihi potius opus est à te baptizari; descendit adeo in Jordanem, at confestim ascendens de aqua vidit cælos apertos. Descensus novum peperit ascensum; insolita humilitas novam gloriam produxit, miracula miraculis accumulavit. Apertum est cælum, descendit Spiritus Dei in forma columbæ, vox patris ex alto allapsa est, *hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui*, quam omnes affusi spectatores distinctè audirent. Sic pluribus illicò prodigiis prodigiosa humilitatis descensum coronari voluit Deus.

Post baptismum duci se passus est à Spiritu in desertum tanquam ad lucta stadium cum Satana ineundæ. Prima tentatio erat gloriæ ut ex lapidibus panes educeret. Altera erat vanæ gloriæ, ut se templi pinna præcipitaret. Tertia erat avaritiæ & idololatriæ, ut Stygem adoraret cum promissione regni totius mundi. Sustinuit ternas tentationes nostrâ causa humillimè, ut suo nos exemplò ac responsò doceret, primam Inopiæ tentationem superandam esse spe firma in Deum Dei que providentiam directâ. Alteram Superbiæ coercendam esse per reverentialem Dei timorem. Tertiam avaritiæ pellendam esse generosissimo insultantis mundi contemptu. Ita mox Angeli accesserunt Creatori ac Domino suo famulaturi. Sumit hinc efficaces stimulos Damianus (22) quibus omnes Christicolos ad tetram stygem fortiter debellandam inflammet: *Victor demonum socius est, utur Angelorum: exul mundi fit heres paradisi; sui abnegator Christi est sectator, cui tanquam amico & domestico Dei, victoriam & coronam administratorii Spiritus aggratulentur &c.*

(21) Matt. 2.

(22) S. Damian. opu. cal. 11. c. 16.

Y

Ducit

Ducit secum in montem Taborum discipulos, Petrum, Jacobum, & Joannem, ut oraret, & orandi ritum palam suis ostenderet. Præter sunt oranti Moyses & Elias cum eo loquentes de excessu, quem committitur erat in Jerusalem. In Græco *excessus* ille *ecstasis* dicitur, ut interpretatur Colloquitur objectum fuisse Christi ecstasiam amorem, qui cum in probrosissimam passionem & abjectissimam crucem accenderet. Quod tristius, quid despectius trahi poterat in colloquium, quam mortis patibulo crucis obeunda tragicum thema? at ecce, mox humana minor gloria totum montem obsepsit! illo adhuc loquente nubes lucens Christum, pariter Moysen, Eliam & Apostolos suo cinxit amplexu. Christi facies Solis instar rutilabat: vestes ejus nivis instar candidabant. Vox e cælis lapsa est encomiastica.

Tandem plagis obsitus, spinis redimitus, flagris dicerptus, & probris saturatus, insons Deus agnoscitur & sicario Barrabæ posthabetur: absolvitur plurium homicidiorum reus latro, vitæ Author ad probrosissimam necem raptatur, ferali patibulo suo trabalibus clavibus fixus; at tota natura tetrum facinus indignata, extinxit diem, diruit petras, eruit sepulchra, & tristis ecclipsis peplō totam, quæ patet, mundum obnupsit, ut tot prodigiis territus Arcopagita has in voces exiret: *Aut Deus patitur aut natura!* Mox tamen omnis contumelia in honorem, funes & vincula in auream libertatem, terribimus carcer in paradysum, alapa in oscula, sputa in uniones, verbera in amplexus, flagella in blandimenta, spina in rosas, arundo in sceptrum, cuneus spineus in regium diadema, opprobria in triumphum, vulnera in perennem gloriam, mors in vitam gloriosissima metamorphosi abiit. In casu oritur, ex tumulo renascitur, ex interitu fortior resurgit, ex casu ascensu, in tubis & tympanis, in jubilatione ac festivis applausibus sum ad perennem gloriam ascendit Victor inclytus. Sic sic oportet Christum pati & ita intrare in gloriam suam. *Qui descendit, et est qui ascendit super cælos cælorum ad Orientem.* En viam! en sursum est tendendi divinissimam ideam! huc gloriæ Candidati oculos reflectere, ascendere si vultis, hunc in morem descendere prius oportet, & altius vultis ascendere, tantò profundius vestrum in nihilum delatate, alia via sursum ad gloriam abeundi non datur, nisi à Christo & factò monstrata. Audiatur Aug. (23) *Celsitudo delectat? ad eam gradus est humilitas. Quid tendis pedem ultra te? cadere vis, non aliter nisi infimo à gradu incipe, & ascendisti. Hunc gradum non viderant*

Domine dic ut sedent bi duo unus ad dexteram & alter ad sinistram tuam &c. Dominus autem eis hunc gradum ostendit dicens: potestis bibere calicem? queritis apicem sublimitatis, potestis bibere calicem humilitatis? O quam parum hos gradus, & hanc sursum per descensum scandendi viam fastu turgens mundus intelligit? Nemo miretur improvidos ascensus tot precipitiis objacere; heri rex, hodie fex; heri aulicus, hodie mendicus; heri prator, hodie procurator; heri Curia grande decus, hodie dedecus; heri dominus, hodie servus; heri orbis & urbis gloria, hodie omnium peripsēma. Hic lusus ubique luditur, si divina illa per descensum ascendendi via vel contemnitur, vel negligitur. Do utriusque hujus vivax Exemplum, ut pateat, per ascensum nonnisi descensum verso temōne incurri, per descensum verō sancti nominis ascensum comparari.

Prout Guil. Peraldus Lugdunensis Episcopus (24) commemorat, (14) Guil. Eremita quidam ad mortem usq; infirmabatur; mox ergo ad proximum monasterium juvenem misit, qui suo nomine Patrem adduceret, ut poenitentem absolveret, & omnibus Sacris ad mortem ritē obeundam communiret. Vix hæc in cœnobio juvenis retulit, ocius adfuit, qui sacro Viaticō instructus presso pede juvenem sequeretur. Cum fortē per densum nemus ambo transfirent, & pravius verna pro more nolam pulsaret, suo è specu latro excurrit, visurus, quid prædæ viam tereret; cum verò videret, animam agi Eremitæ, jam S. Viatico instruendam, secutus est latro Patrem usque ad cellam moribundi. Ipso introgresso, foris mansit latro, indignum se reputans, Viri tam sancti cellam ingredi. Cum tandem æger facta exhomologesi etiam sacro esset Epulō refectus, sacro etiam oleo inunctus, jamque reditum Pater moliretur; stans latro propē januam ex vera contriti pectoris humilitate has in voces erupit: O si ego talis essem, qualis es tu! Audiit hæc Eremita, & mox animo suo enormiter inflatus, hæc reposuit: Ita sanè, jure merito exoptes, talis ut esse possis, qualis ego sum! sed quantum chaos me inter & te! tu sceleratus homicida es, & ego vita integer, sceleriq; purus asceta sum &c. His utrimque depositis, latro Patrem jam digressum cum magna cordis sui contritione insequitur, eique statuit intra sacros cœnobii parietes confiteri, sed præventus est à Deo, in via humi fusus & extinctus. Obiit pariter eadem horâ relictus eremicola; at quorsum migravit uterque? jam ex descensu & sui contemptu felicem ascensum aspiciate, ex ascensu sui que elatione tristem descensum ejurate. Note infrequenti, mox Patri, qui sacris instruxit ægrum, sua in cella re-

E.
Mundus non capit hunc modum.

F.
Probarur notabili exemplō, per ascensum descendi, per descensum ascendi.

Hist.

velatur, animam latronis ob sui humilitatem, confitendi ardens percipit, ac veri nominis contritionem de commissis grandibus flagrantem conceptam, recta per Angelos caelis illatam esse, animam vero heremita ob mentis elationem & superbiam caelo exclusam & in Orcum per daemones abreptam esse cum Lucifero superbia signifero aeternis ignibus cremandam.

Hem, qui ascendit, descendit, & qui coram Deo descendit, sursum ad gloriam sine Sacris ascendit. Alter nempe qui vadit, cadit, ut supra dictum est ex Aug. Reliquit Deus in terris & duro lapidi montis Olivetani, unde hac luce recta Coelos conscendit, pedum suorum vestigia impressit, eum maxime in finem, ut horum intuitu, ac praevius exemplo succensi ex imo in nos ipsos descensu & profunda nobis humiliatione, sursum ad Superos eluctaremur, id perpetim cavendo ne unquam noxius ille ascensus, & tumens fastus animos irruat, & justam supremi Numinis provocet vindictam, ut stygiam elationis rogis fulminet aeternaturis. Verbô: qui descendet, ipse erit, qui ascendet ad gloriam, ad coronam, ad vitam bonis omnibus affluentem quam mihi vobisque in caelo largiatur humilis JESUS!

Amen.

